

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 15 oktober 2010 in zaak nr. 09/45743 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (lees: de minister voor Immigratie en Asiel).

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt als volgt overwogen.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder, op 4 juni 2001, een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 19 november 2001 is hem deze vergunning verleend. Op 25 mei 2004 heeft de vreemdeling een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, die bij besluit van 8 maart 2007 is afgewezen. Op 6 februari 2009 heeft de vreemdeling de onderhavige aanvraag ingediend, die bij besluit van 19 november 2009 is afgewezen.

Aangezien bij besluit van 19 november 2001 aan de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend en het besluit van 8 maart 2007 een afwijzing van een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd betreft, is het besluit van 16 november 2009 een

eerste afwijzing van een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.1.3. Zoals de rechtbank heeft onderkend, is het besluit van 16 november 2009 niet van gelijke strekking als dat van 8 maart 2007, omdat die besluiten aanvragen om verschillende verblijfsvergunningen asiel betreffen.

2.1.4. De rechtbank heeft echter onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling van 27 februari 2009 in zaak 200805292/1 (www.raadvanstate.nl en LJN BH6112) en van 28 juni 2010 in zaak nr. 201000981/1/V2 (www.raadvanstate.nl en LJN BN0220) overwogen dat in het besluit van 8 maart 2007 reeds inhoudelijk is ingegaan op de vraag of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, dat dit besluit in rechte onaantastbaar is, zodat zij ambtshalve diende te beoordelen of de vreemdeling in het kader van de procedure over de aanvraag van 6 februari 2009 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd. Zij heeft die beoordeling ook verricht.

Aldus heeft de rechtbank, in weerwil van hetgeen hiervoor onder 2.1.2. en 2.1.3. is overwogen, het besluit van 16 november 2009 niet getoetst als een eerste afwijzing van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, maar ten onrechte het hiervoor onder 2.1.1. weergegeven beoordelingskader toegepast.

De rechtbank heeft daarvoor ten onrechte steun gevonden in de uitspraken van de Afdeling van 27 februari 2009 en 28 juni 2010, omdat in die zaken vorenbedoeld beoordelingskader niet aan de orde was. Omdat de besluiten tot ongewenstverklaring in die zaken werden voorafgegaan door besluiten tot afwijzing van aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel, was geen sprake was van besluiten van gelijke strekking die niet zonder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden getoetst konden worden, maar zijn de besluiten tot ongewenstverklaring van de minister in de motivering daarvan getoetst.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grieven behoeven geen bespreking. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 oktober 2010 in zaak nr. 09/45743;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

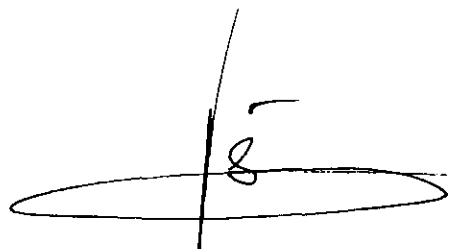
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 augustus 2011

572.

Verzonden: 11 augustus 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/45743

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 15 oktober 2010

inzake

geboren op
van (gestelde) Sierra Leoneanse nationaliteit,
verblijvende te Enschede,
eiser,
gemachtigde mr. S.R. Kwee,

tegen

de minister van Justitie, voorheen de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. X.J. Polak.

Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eiser heeft op 8 december 2009 tegen dit besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 6 oktober 2010, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank stelt vast dat eiser eerder, te weten op 4 juni 2001, een asielaanvraag heeft gedaan. Samengevat weergegeven heeft eiser destijds ter onderbouwing van zijn aanvraag aangevoerd dat hij in 1999 was ontvoerd door rebellen van het Revolutionary United Front. Zijn vader was daarbij gedood. Eiser had een lange periode tegen zijn zin bij de rebellen verbleven, maar had weten te ontsnappen toen hij koeien moest gaan halen voor de rebellen. Eiser was op dat moment een klant van zijn vader tegengekomen. Deze man had eiser geholpen door hem over te dragen aan blanken mannen die hem met een boot naar Nederland hadden gebracht.

AWB 09/45743

2

2. Bij besluit van 19 november 2001 heeft verweerder aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, met ingang van 4 juni 2001, geldig tot 4 juni 2004.

3. Op 25 mei 2004 heeft eiser een aanvraag gedaan tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 8 maart 2007 heeft verweerder die aanvraag afgewezen. Aan die afwijzing lag ten grondslag dat verweerder door beschikbare informatie over de gesproken talen in Sierra Leone ernstig is gaan twifelen aan de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. Verweerder heeft daarom een taalanalyse laten verrichten. In het rapport van de taalanalyse van Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van 8 mei 2006 is geconcludeerd dat eiser eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Guinee. Volgens de taalanalist van BLT is eiser eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone, omdat hij Fula spreekt met een tongval die hem buiten Sierra Leone plaatst. Tevens spreekt eiser geen Krio, de voertaal in Sierra Leone. Gelet op de uitkomst van de taalanalyse van het BLT heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel heeft achtergehouden. Bij bekendheid van deze gegevens zou aan eiser geen verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 zijn verleend. Tevens werd het relaas van eiser ongeloofwaardig geacht, aangezien eiser heeft verklaard dat hij problemen heeft ondervonden in Sierra Leone. Eiser komt om die reden evenmin in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

4. Tegen voornoemd besluit heeft eiser op 2 april 2007 beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 januari 2008 (AWB 07/14318) is het beroep gegrond verklaard en het besluit van 8 maart 2007 vernietigd. De conclusie van de contra-expert van de Taalstudio dat eiser hoogstwaarschijnlijk is gesocialiseerd in Noord-Sierra Leone, zette naar het oordeel van de rechtbank zodanige vraagtekens bij de taalanalyse van BLT, dat die taalanalyse niet als voldoende draagkrachtige motivering van het bestreden besluit kon gelden.

5. Verweerder heeft tegen voormelde uitspraak hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). De Afdeling heeft het hoger beroep in haar uitspraak van 11 september 2008, met zaaknummer 200801237/1, gegrond verklaard en de uitspraak van 18 januari 2008 vernietigd. Daartoe heeft de Afdeling overwogen dat de rechtbank, gelet op de reacties van BLT van 24 juli 2007 en 26 november 2007 en in aanmerking genomen dat de opsteller van de contra-expertise noch de Taalstudio op laatstgenoemde reactie een weerwoord heeft gegeven, in de contra-expertise van 19 maart 2007 en het weerwoord van 22 oktober 2007 ten onrechte grond heeft gezien voor het oordeel dat de taalanalyse van 8 mei 2006 niet als draagkrachtige motivering van het besluit van 8 maart 2007 kon gelden.

6. Op 6 februari 2009 heeft eiser voor de tweede keer een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 16 november 2009 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

7. Naar het oordeel van de rechtbank is deze aanvraag niet te beschouwen als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Het besluit van 16 november 2009 is immers niet van dezelfde aard en strekking als de besluiten van 19 november 2001 en 8 maart 2007. In de eerste procedure omtrent de

AWB 09/45743

3

aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is eiser namelijk wel een verblijfsvergunning verleend. In de tweede procedure is de wettelijke grondslag om op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te beslissen een andere geweest dan de grondslag om te beslissen op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De rechtbank ziet zich in dit oordeel gesteund door de uitspraken van de Afdeling van 31 augustus 2006 (LJN: AY7694) en 10 mei 2007 (LJN: BA5551). De omstandigheid dat het in artikel 4:6 van de Awb besloten toetsingskader voor de bestuursrechter niet geldt, betekent echter niet dat de rechtbank het thans voorliggende besluit van 16 november 2009 toetst als ware het een eerste afwijzing. Zoals de Afdeling meerdere malen heeft overwogen, onder meer in haar uitspraak van 23 oktober 2006 (LJN: AZ1390), staan de regels inzake de toegang tot de rechter niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn deze van openbare orde. De rechtbank stelt vast dat er in de procedure omtrent de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd met de Afdelingsuitspraak van 11 september 2008 inmiddels een rechtens onaantastbaar besluit ligt, waarin inhoudelijk is ingegaan op de vraag of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden. Die vraag is toen ontkennend door verweerder beantwoord. Verweerder heeft zich immers op het standpunt gesteld dat op basis van het onderzoek van BLT van 8 mei 2006 ernstig dient te worden getwijfeld aan de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. Om die reden heeft verweerder evenmin geloof gehecht aan de verklaringen van eiser omtrent de problemen die hij in Sierra Leone zou hebben ondervonden.

8. De rechtbank is dan ook van oordeel dat eiser, ondanks het feit dat het in artikel 4:6 van de Awb gegeven toetsingskader niet geldt, gehouden is om in deze procedure nieuwe feiten in omstandigheden aan te voeren, die af kunnen doen aan het inmiddels rechtens onaantastbare besluit van 8 maart 2007. De rechtbank verwijst in dit verband ook naar rechtsoverweging 2.1.4. van de uitspraak van de Afdeling van 27 februari 2009 (LJN: BH6112) en rechtsoverweging 2.2.2 van de uitspraak van de Afdeling van 28 juni 2010 (LJN: BN0220). De vraag die de rechtbank derhalve ambtshalve heeft te beoordelen, is of eiser thans nieuwe feiten en omstandigheden naar voren heeft gebracht die concrete aanknopingspunten bieden voor twijfel aan de juistheid van het deskundigenbericht van BLT van 8 mei 2006.

9. Eiser meent dat hij aan zijn huidige aanvraag nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. In dat verband geeft hij aan dat hij op 22 januari 2009 door de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: DTV) is gepresenteerd aan de Sierra Leoneese autoriteiten teneinde hem via een te verstrekken laissez-passer te verwijderen naar Sierra Leone. Tijdens die presentatie heeft een delegatie van de Sierraleoonse ambassade zijn Sierraleoonse nationaliteit vastgesteld. Verder heeft eiser inmiddels een nationaliteitsverklaring overgelegd. Het betreft een verklaring van de ambassade van Sierra Leone te Brussel van 15 oktober 2008, waarin staat dat eiser de Sierra Leoneese nationaliteit heeft. Verweerder gaat er thans vanuit dat eiser met ingang van 15 oktober 2008 deze nationaliteit bezit, hetgeen eveneens is te beschouwen als een nieuw feit. Daarnaast is hij in het bezit gekomen van zijn geboortebewijs, dat is afgegeven te Freetown op 4 juli 2008. Dit geboortebewijs is later door de Sierra Leoneese ambassade te Brussel gelegaliseerd.

10. Voorts is eiser in het bezit van een tweetal rapporten van de Taalstudio en dr. Ngom van 19 februari 2009 en 8 oktober 2009. Naar de mening van eiser zijn de bevindingen van de Taalstudio en dr. Ngom eveneens nieuwe feiten en omstandigheden. Het rapport van 8 oktober 2009 gaat in op de reactie van BLT van 17 juli 2009.

AWB 09/45743

4

11. Daarnaast voert eiser aan dat hij thans lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (hierna: ptss) als gevolg van de moord op zijn vader in Sierra Leone door de rebellen en doordat hij zelf twee jaar gevangen heeft gezeten bij de rebellen. Eiser staat sinds 4 november 2008 onder behandeling bij Mediant, geestelijke gezondheidszorg te Enschede. In dat verband heeft eiser onder meer een brief overgelegd van psycholoog M. Kamphuis van 10 december 2008, een verklaring van psycholoog A. Peer van 21 januari 2009, en een verklaring van psychiater A.J.E. Bosman en psycholoog A. Peer van 27 augustus 2009. Bovendien lijdt eiser aan buiktuberculose, zoals blijkt uit de verklaringen van dr. Chr. H.H. ten Napel, internist verbonden aan het Medisch Spectrum Twente, van 16 december 2008 en 8 september 2009.

12. Ten slotte heeft eiser brieven overgelegd van zijn werkgever Moekotte Enschede B.V., waarin staat dat hij een ulterst positieve kracht is en een aanwinst voor het bedrijf, die ook nog de nodige prestaties levert op het MBO College voor Metaal, Elektro- en Installatietechniek te Hengelo.

13. De rechtbank is van oordeel dat eiser geen nieuw feiten en omstandigheden aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd die maken dat aan de uitkomst van de taalanalyse van het BLT van 8 mei 2006 zou moeten worden getwijfeld. Daartoe wordt in de eerste plaats overwogen dat het op de weg van eiser had gelegen om het geboortebewijs en de nationaliteitsverklaring al in of bij zijn eerdere verblijfsrechtelijke procedures te overleggen. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij daartoe destijds niet in staat is geweest. Uit eisers verklaringen tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 6 februari 2009 blijkt dat hij pas na de uitspraak van de Afdeling van 11 september 2008 bij Vluchtelingenwerk heeft geïnformeerd wat hij nog zou kunnen doen om een nieuwe procedure op te starten. Eiser heeft daarbij tevens aangegeven dat hij eerder niet wist dat hij bij de ambassade papieren kon halen. De rechtbank is van oordeel dat de omstandigheid dat eiser in de vorige procedure zijn kaarten heeft gezet op de uitkomsten van de contra-expertise van de Taalstudio en hij niet eerder zou hebben geweten dat hij bij de ambassade te Brussel papieren kon halen, voor zijn rekening en risico komt.

14. De rechtbank is voorts van oordeel dat het overgelegde geboortebewijs niet kan dienen ter onderbouwing van eisers identiteit, aangezien dit document niet is voorzien van een pasfoto. Daar komt nog bij dat eiser heeft verklaard dat iemand die vanuit Nederland is teruggestuurd naar Sierra Leone dit geboortebewijs voor hem heeft geregeld. Uit de verklaringen van eiser wordt niet geheel duidelijk hoe het deze persoon is gelukt om aan dit document heeft kunnen komen. Dit klemmt nu uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone van december 2008 blijkt dat het in Sierra Leone eenvoudig is om aan een geboortebewijs te komen. Een dergelijk bewijs wordt verkregen bij een afdeling van de gemeente waar de aanvrager woont en het is niet nodig om identificatie te overleggen. Volgens het ambtsbericht is het eenvoudig om hiermee te frauderen. Dat het geboortebewijs later door de Sierra Leone ambassade is gelegaliseerd, betekent nog niet dat de inhoud van het document juist is, dan wel dat het toebehoort aan eiser.

15. Ten aanzien van de overgelegde nationaliteitsverklaring, die wel is voorzien van een pasfoto en waarvan de Koninklijke Marechaussee heeft vastgesteld dat het een echt document betreft, wordt het volgende overwogen. Niet is inzichtelijk gemaakt op basis van welk onderzoek de Sierra Leone ambassade tot de conclusie komt dat eiser de Sierra Leone nationaliteit bezit. Eiser heeft weliswaar ter zitting uitgebreid verklaard welke vragen hem zijn gesteld tijdens het interview dat hij op de ambassade heeft gehad, maar niet

AWB 09/45743

5

duidelijk is geworden of, en zo ja op welke wijze, het ambassadepersoneel die gegevens heeft geverifieerd. Daarnaast is op voorhand uitgesloten dat deze verklaring kan afdoen aan het besluit van 8 maart 2007. Immers, deze verklaring heeft alleen betrekking op de nationaliteit van eiser en kan daarom niet dienen ter weerlegging van de taalanalyse van BLT van 8 mei 2006 inzake de herkomst van eiser en het mede daarop gegroundveste standpunt van verweerder dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is. In de nationaliteitsverklaring wordt de in de taalanalyse getrokken conclusie dat eiser spreekt met een tongval die hem buiten Sierra Leone plaats en dat hij niet de voertaal Krio spreekt, niet weerlegd. De nationaliteitsverklaring geeft dan ook geen grond voor het oordeel dat aan de taalanalyse van BLT niet de betekenis kan worden gehecht die verweerder daaraan in de vorige procedure heeft toegekend. De rechtbank ziet zich in dit oordeel gesteund door de uitspraken van de Afdeling van 23 november 2007 (LJN: BB9392) en 15 juni 2010 (LJN: BM8438).

16. De door eiser in deze procedure overgelegde reacties van de Taalstudio maken evenmin dat aan de conclusie van het BLT van 8 mei 2006 dient te worden getwijfeld. Zoals hiervoor al is overwogen, heeft de Afdeling in haar uitspraak van 11 september 2008 geoordeeld dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder het rapport taalanalyse van het BLT, daarbij inbegrepen de reacties van BLT van 24 juli 2007 en 26 november 2007, niet aan de motivering van het besluit van 8 maart 2007 ten grondslag heeft kunnen leggen. De in deze procedure door eiser ingebrachte reacties van dr. Ngom, de contra-expert van de Taalstudio, werpen geen nieuw licht op de zaak en kunnen naar het oordeel van de rechtbank niet opnieuw het verschil in inzicht tussen de Taalstudio en BLT ter discussie stellen. Daarbij dient benadrukt te worden dat dr. Ngom destijds in zijn rapport van 19 maart 2007 heeft geconcludeerd dat eiser hoogstwaarschijnlijk is gesocialiseerd in het noorden van Sierra Leone, terwijl de taalanalist van BLT heeft geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap in Sierra Leone. Doordat de conclusie van de contra-expert niet eenduidig luidt dat eiser uit Sierra Leone afkomstig is, is daarmee de bij verweerder gerezen en door de taalanalyse bevestigde twijfel over de door eiser gestelde herkomst niet weggenomen. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 18 december 2009 (LJN: BK8641).

17. De omstandigheid dat eiser medische verklaringen heeft overgelegd om aan te tonen dat hij aan een ptss lijdt tengevolge van hetgeen hij in Sierra Leone heeft meegemaakt, is in het licht van het vorenstaande evenmin te beschouwen als een nieuw feit of veranderde omstandigheid. Immers, eiser heeft ook thans niet aannemelijk gemaakt dat zijn herkomst in Sierra Leone ligt, waardoor zijn asielrelaas ongeloofwaardig blijft. Verder zijn de lichamelijke klachten al in de vorige procedure naar voren gebracht.

18. Het feit dat eiser psychische en lichamelijke klachten heeft en verweerder thans van mening is dat eiser de Sierra Leone nationaliteit vanaf 15 oktober 2008 heeft (verkregen), hetgeen betekent dat eiser naar dat land terug zou moeten keren, kan evenmin op voorhand afdoen aan het besluit van 8 maart 2007. Daartoe wordt het volgende overwogen.

19. Als gevolg van vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waaronder het arrest van 2 mei 1997 in de zaak (RV 1997/70) en het arrest N. tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/266), kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en vanwege dringende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Van uitzonderlijke omstandigheden kan slechts sprake

AWB 09/45743

6

zijn als de desbetreffende vreemdeling aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium lijdt.

20. Eiser heeft een aantal medische verklaringen overgelegd waaruit blijkt dat hij traumagerichte behandeling krijgt vanwege psychische klachten. Dit is een omstandigheid die eiser, gelet op de datering van die verklaringen, niet eerder naar voren kon brengen. Nu echter op voorhand duidelijk is dat de medische situatie van eiser niet kan afdoen aan het besluit van 8 maart 2007, is geen sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. Immers, uit de medische verklaringen, daaronder begrepen die van dr. Ten Napel, is niet gebleken van een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

21. De rechtbank overweegt verder dat de verklaringen van de werkgever evenmin zijn te beschouwen als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, nu zij asielrechtelijke relevantie missen. Hetgeen overigens is aangevoerd, leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

22. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond onder verwijzing naar het besluit van 8 maart 2007, voor zover daarin is besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor toelating op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

23. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.J.A. Schaaf als rechter in tegenwoordigheid van mr. A.A.M.J. Smulders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 15 oktober 2010.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

15 OKT. 2010

Nevenzittingsplaats te 's-Hertogenbosch

Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 90125, 5200 MA 's-Hertogenbosch

[] AANTEKENEN
[x] PER FAX ((010) 413 24 73)

Mevrouw mr. S.R. Kwee
Postbus 1231
3000 BE Rotterdam

Bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon 073 - 6 20 20 20
Fax -

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk

Afdeling II zitting
mevr E. von Zengen
073-6202700
073-6202790
15 oktober 2010
procedurenummer 09 / 45743 BEPTDN V86 C4 G119
casusnummer

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

het beroep / verzoek van
justitienummer:
V-nummer:

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

mr. Tom R. Hüpscher
mr. Sylvia R. Kwee

advocaten en procureurs

Eendrachtsweg 74
3012 LG Rotterdam

Postbus 1231
3000 BE Rotterdam

Tel. 010 – 414 01 33
Fax 010 – 413 24 73

H

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 NOV 2010	
ZAAKNR.	201010930/11/2
AAN:	1/2
BEHANDELD DD:	PAR:

Aantekenen

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van
State, hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Rotterdam, 11 november 2010

Zonder begeleidend schrijven aangeboden.

HOGER BEROEP

Appellant is geboren op te (Sierra Leone), van Sierraleonse nationaliteit, wonende te Enschede, voor deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Eendrachtsweg 74 op het kantoor van mr. S.R. Kwee die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit beroep in te stellen en in deze als zijn gemachtigde op te treden.

1. Appellant stelt hierbij **hoger beroep** in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch d.d. 15 oktober 2010, verzonden 15 oktober 2010 (procedurenummer: AWB 09/45743), waarbij het beroep van appellant d.d. 8 december 2009 gericht tegen het besluit van 16 november 2009 van de Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder, inzake de afwijzing van de asielaanvraag van appellant d.d. 6 februari 2009, ongegrond is verklaard. Een afschrift van deze uitspraak is hierbij gevoegd (productie 1).
2. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, verder te noemen de Rechtbank, niet verenigen om **de hierna volgende grieven**, waarbij verzocht zij om de gronden van de beroepsprocedure hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

3. De eerste grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 8, alwaar de Rechtbank kort samengevat, overweegt dat de Rechtbank ambtshalve dient te beoordelen of appellant thans nieuwe feiten en omstandigheden naar voren heeft gebracht die concrete aanknopingspunten bieden voor twijfel aan de juistheid van het deskundigenbericht van BLT d.d. 8 mei 2006. Ten onrechte heeft de Rechtbank aldus overwogen. De Rechtbank is hier uit eigen beweging – ondanks dat het toetsingskader van artikel 4:6 Awb niet geldt – toe gekomen. Daarmee heeft de Rechtbank tekort gedaan aan de bevoegdheid van verweerder om artikel 4:6 Awb niet toe te passen. Verweerder beschikt als bestuur ingevolge artikel 4:6 Awb over **discretie** in geval van herhaalde aanvragen, die de rechter ontbeert. De beperkte ruimte van de rechter wordt echter beheerst door de zaak Bahaddar (EHRM d.d. 19 februari 1998, JV 1998/451). Dus primair is de Rechtbank ten onrechte getreden in de discretie van verweerder om art. 4:6 Awb niet toe te passen, subsidiair heeft de Rechtbank nagelaten om te beoordelen of sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in Bahaddar voornoemd. Appellant beroept zich in dit verband op Uw uitspraak d.d. 19 mei 2004 200308461/1 (productie 2). Voorts is van belang dat appellant wel degelijk nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd. De uitspraak LJN AY7694 waarop de Rechtbank zich beroept is niet te vinden op rechtspraak.nl. De uitspraak LJN BA 5551 bevestigt het standpunt van appellant (en verweerder) dat in casu geen sprake is van een herhaalde beslissing (productie 3).
4. De tweede grief is gericht tegen het oordeel van de Rechtbank in de rechtsoverweging 13 waarin de Rechtbank, kort samengevat, oordeelt dat eiser geen nieuwe feiten en omstandigheden aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd die maken dat aan de uitkomst van de taalanalyse van 8 mei 2006 zou moeten worden getwijfeld. Ten onrechte heeft de

Rechtbank aldus overwogen. Het meest belangrijke nieuwe feit, te weten de presentatie van appellant door de Dienst Terugkeer en Vertrek op 22 januari 2009 aan de Sierraleoonse autoriteiten, laat de Rechtbank immers geheel en al onbesproken. *Op 22 januari 2009 was door de Dienst Terugkeer en Vertrek gepresenteerd aan de Sierraleoonse autoriteiten te Rijswijk, waarbij de Sierraleoonse nationaliteit van is vastgesteld. Een kopie van deze presentatie en uitkomst maakt deel uit van de stukken (zie correctie en aanvullingen nader gehoor d.d. 11 augustus 2009). Deze presentatie en de uitkomst is een novum. Appellant heeft meerdere nieuwe feiten en omstandigheden aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd.*

in het bezit van een authentiek bevonden nationaliteitsverklaring, afgegeven door de Sierraleoonse ambassade te Brussel en een originele geboorteakte, door diezelfde Sierraleoonse ambassade te Brussel gelegaliseerd (zoals is aangetoond bij de zienswijze). Voorts is in het bezit van een tweetal rapporten van de Taalstudio en dr. Ngom d.d. 19 februari 2009 en d.d. 8 oktober 2009. De bevindingen van de Taalstudio en dr. Ngom zijn eveneens nieuwe feiten en omstandigheden. Het rapport d.d. 8 oktober 2009 gaat in op de reactie van Bureau Land en Taal (BLT) d.d. 17 juli 2009 en maakt deel uit van het voornemen d.d. 19 augustus 2009. Voorts zijn nieuwe feiten en omstandigheden het feit dat lijdt aan een chronische posttraumatische stressstoornis (ptss) tengevolge van de moord op zijn vader in Sierra Leone door de rebellen en door een twee jarig gevangenschap door dezelfde rebellen, waarvoor hij sedert 4 november 2008 onder behandeling is bij het centrum voor psychotrauma Mediant, geestelijke gezondheidszorg te Enschede. Verwezen zij naar de verklaring d.d. 27 augustus 2009 van de psychiater A.J.E. Bosman en de psycholoog A. Peer. Verder is er het feit dat lijdt aan buiktuberculose waarvoor hij onder behandeling is bij dr. Chr. H.H. ten Napel, internist verbonden aan het Medisch Spectrum Twente te Enschede (zie onder andere brief d.d. 8 september 2009). Tenslotte zijn er vele

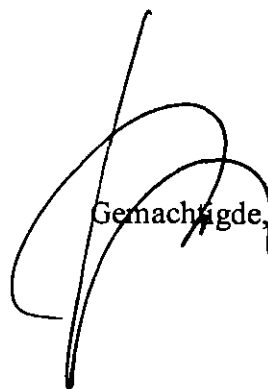
brieven van de werkgever Moekotte Enschede B.V. inzake het feit dat Djallo een uiterst positieve kracht is en een aanwinst voor het bedrijf, die ook nog de nodige schoolprestaties levert op het MBO College voor Metaal, Elektro- en Installatietechniek te Hengelo en in welk kader hij stage gaat lopen bij Moekotte BV als ex-amv-er. De Rechtbank heeft ten onrechte een eigen kwalificaties gehecht aan bijvoorbeeld de inhoud van het bewijsstuk van de nationaliteitsverklaring zoals vermeld rechtsoverweging 15. De Rechtbank treedt hierbij wederom buiten de beoordeling van het geschil. Immers verweerder heeft het betreffende documenten authentiek geoordeeld. Appellant heeft in verband met dit authentiek bevonden stuk een beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan, hetgeen verweerder niet heeft gehonoreerd. De Rechtbank heeft hieraan – ten onrechte – eveneens geen enkele overweging gewijd. Wel degelijk is derhalve sprake van rechtens relevante nova. In dit verband wordt een beroep gedaan op de uitspraak d.d. 14 december 2009 van de Rechtbank Haarlem (Awb 09/42945 en 09/42944). In die zaak wordt in een soort gelijk geval het feit dat verweerder de stelling omtrent de nationaliteit en land van herkomst onderschrijft als novum geaccepteerd (productie 4). Evenals in de zaak van appellant heeft verweerder steeds het standpunt ingenomen dat appellant afkomstig is uit Guinee en hem om die reden ongeloofwaardig gehouden voor wat betreft zijn asielmotieven. De geaccepteerde presentatie namens verweerder door Dienst Terugkeer & Vertrek terzake van Sierra Leone en de authentiek bevonden Sierraleonse nationaliteitsverklaring zijn derhalve rechtens relevante nova. Daarenboven is van belang dat uit de rapporten van de Taalstudio blijkt dat het rapport van BLT d.d. 8 mei 2006 inhoudelijk onjuist is en blijkt geeft van een foutieve en misleidende stellingen, bijvoorbeeld met betrekking tot het aantal gebruikte Engelse en Franse woorden op de bandopname. Hierin zijn zeer bijzondere omstandigheden gelegen als bedoeld in de voornoemde uitspraak van

- 5 -

5. De derde grief richt zich tegen de rechtsoverweging vermeld onder rechtsoverweging 19. Aldaar stelt de Rechtbank dat slechts indien een vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en levensbedreigend stadium sprak is van schending van artikel 3 EVRM. Ten onrechte heeft de Rechtbank aldus overwogen. Wederom geeft de Rechtbank blijk van een te beperkte en daarmee onjuiste rechtsopvatting. In dit verband wordt een beroep gedaan op de uitspraak d.d. 11 december 2009 (ABW 09/1900) van de Rechtbank Haarlem in welke zaak chronische ptss, waaraan appellant eveneens aantoonbaar lijdt, wel degelijk kan leiden tot een schending van artikel 3 EVRM.

REDENEN WAAROM appellant zich tot U wendt met het verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak d.d. 15 oktober 2010 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, te vernietigen en zo mogelijk te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel wordt verstrekt.

Rotterdam, 11 november 2010

Gemachtigde,